

اقبال نیما

کنت دو مونت فورت

نخستین رئیس پلیس ایران

در سال ۱۲۹۵ هجری قمری، برابر ۱۸۷۸ میلادی، ناصرالدین شاه از فرانسوی ژرف امپراتور اتریش در خواست کرد چهار تن را که در فن سپاهیگری دانا و ورزیده باشند برای خدمت در ایران اعزام دارد. امپراتور اتریش چنین کرد و چهار نفر را که هر کدام در رشته‌ای از قانون نظامی تخصص داشت به تهران فرستاد. یکی از افراد این هیأت کنت دو مونت فرت Conte de Monteforte بود. کنت در سال ۱۲۵۵ هجری برابر ۱۸۳۹ میلادی در شهر ناپل تولد یافته بود و در جوانی به سپاهیان فرانسوی دوم پادشاه دوسیسیل پیوسته بود.

در سال ۱۸۶۰ میلادی مطابق ۱۲۷۷ هجری میان فرانسوی دوم و طرفداران گاریبالدی جنگی اتفاق افتاد. این جنگ که کنت نیز در آن شرکت داشت به شکست فرانسوی دوم پایان یافت و او با پیست تن از افسرانش که به وی وفادار مانده بودند به اتریش پناه برد. امپراتور اتریش که خواهر زن فرانسوی دوم را بزنی داشت و بدین گونه با او هم پیوند بود او و همسر اهانش را بهمراه بانی پذیرفت.

کنت به شرحی که گذشت پس از چندین سال اقامت در اتریش در سال ۱۲۹۵ هجری به ایران آمد و ناصرالدین شاه وی را مأمور تشکیل سازمان نظامی و تنظیم نظامنامه آن نمود.

کنت دو مونت فرت در سال ۱۲۹۶ هجری قانون جامعی برای پلیس ایران تنظیم کرد و به تصویب شاه رساند و مأمور اجرای آن شد. او که هوشمند و کاردان بود پس از مدتی بر اثر کوشش در حراس است شهر و نظم بخشیدن به امور مورد توجه خاص شاه قرار گرفت، چنانکه روزی ناصرالدین شاه به مناسبت شایستگی و کفایتی که بارها از او دیده بود این رباعی را گفت و به وی فرستاد:

اندیشه کنند خیل رندان ذ پلیس
یک جو نرود به خرج ایشان تلبیس
در چرخ اگر خطا نماید بر جیس

کنت در بد و درود به تهران در خانه‌ای واقع در سر تخت بربریها پشت پارک ظل‌السلطان ساکن شد؛ اما پس از مدتی چون شاه را بیش از آنچه توقع و امید داشت به خود مهر بان دید بر آن شد که تا پایان عمر در ایران بماند و چون آن خانه را فرآخورد حوال و مقام خویش ندید نمی‌زد نسبتاً وسیعی در شمال خیابان لاله‌زاد جائی که امروز جزیی از آن به نام ویاد او چهار راه کنت نامیده می‌شد از حاج ابراهیم خان ظهیرالدوله خرید؛ باغ بزرگ و زیبایی آراست و پس از اینکه عمارت باشکوهی در میان آن پرداخت با زن و دو پسر و یک

دخترش بدانجا نقل مکان کرد.

کنت همیشه مورد احترام و اعتماد ناصرالدین شاه بود، او را نظم الملک تقب داد؛ همه بزرگان ایران وی را می‌شناختند و نامن برسر زبانها بود. نوشتہ‌اند روزی در محققی کسی کارداری و لیاقت و هوشیاری کنت را به مبارکه می‌ستود؛ یکی پرسید اگر کنت بحقیقت چنین سراوار و نامیردار است چگونه در قرآن کریم که به فحواهی لارطب ولا یابس الافی کتاب مبین از همه چیز در آن سخن رفته ذکری از وی در میان نیامده است. آن کس بفور پاسخ داد پایلینی کست ترا با اشارت به اوست ۱

میرزا ابوتراب خان خواجه نوری معروف به نظام‌الدوله متولد به سال ۱۲۸۸ هجری که زبان فرانسوی را نیکومی داشت. معاون کنت دومونتفرت بود و هم او بود که میرزا رضا خان کرمانی کشنه ناصرالدین شاه را استنطاق کرد.

کنت چون در ایران ذنده‌گی آرام و پرآسایش داشت و در میان درباریان و بزرگان دوستان فراوان یافته بود و محترم بود پس از چند سال اقامت مایل به تابعیت ایران شد و چند بار از شاه اجازت و فرمان طلبید.

از دو نامه‌ای که رونویسی آن به دنبال آورده می‌شود نخستین، عربیضاً است که کنت در تقاضای تابعیت ایران به ناصرالدین شاه نوشته و دستور شاه به صدراعظم دایر به قبول تقاضای کنت؛ و نامه دوم عربیضاً اوست به مظفرالدین شاه در مطالبه طلبی که از کامران میرزا نایب السلطنه پس ناصرالدین شاه داشته است.

کنت دو مونت فرت از سال ۱۲۹۶ هجری تا پایان عمرش در ایران ماند اما دوران وزارت نظمیه او تا سال ۱۳۰۹ هجری بیشتر دوام نیافت و از آن پس علیرغم میل باطنی ناصرالدین شاه به کارهای تشریفاتی از جمله راهنمایی سفیران خارجی به دربار و اموری از اینکونه مأمور شد. توضیح اینکه پس از اینکه ناصرالدین شاه بر اثر مخالفت مردم با قرارداد معروف به روزی (۱) و پشتیبانی مؤثر پیشوایان دینی از مخالفان، ناچار به لغو قرارداد انحصار تباکوشد بنا بر تعهدی که به پیشوایان دینی سپرده بود ناچار شد خارجیانی را که در کارهای مهم دخالت داشتند مغزول کند و یکی از آنها کنت دو مونت فرت بود که پس از سیزده سال وزارت نظمیه، عزل و کارش به محمد ابراهیم خان معاون الدوله سپرده شد.

۱ - مائزور جرالد تالبوت که از دوستان نزدیک لرد سالزبوری نخست وزیر وقت دولت انگلستان بود به تحریک و راهنمای او، در صدد کسب امتیاز انحصار تباکو در ایران برآمد؛ و وقتی ناصرالدین شاه در سفر سوم خود به اروپا، به انگلستان رسید تالبوت فرصت را غنیمت شمرد و پس از جلب موافقت میرزا علی اصغر خان اتابک و اعتماد السلطنه شاه را با نزدیکی‌اش به خانه خویش دعوت کرد و مجلسی شاهانه آراست. این پذیرایی که با خدمتگری لوندانه دختر جوان و زبیبای تالبوت گرمی به کمال یافته بود چنان پسند نامزد این شاه افتخار که در همان مجلس به نشان نوازشکری تصویری از آن دختر کشید و به او داد؛ و تالبوت بدین افسون و نیرنگه شاه را به واگذاری امتیاز انحصار تباکو به مدت پنجاه سال رضا کرد.

کنت در زمان «ناصرالدین شاه» منصب امیر تومانی داشت و سالی سه هزار تومان حقوق و سهم علیق این منصب را می‌گرفت. پس از استقرار امپراتوریت دولت به منظور تعدیل درآمد و هزینه، به حذف یا کاهش حقوق و مقرراتی حاشیه نشینان و از کار افتادگان پرداخت. حقوق «کنت مومن فورت» نیز به نصف کاهش یافت و در معاش خللی پدید آمد. به اولیای امور شکوه‌ها کرد. جوابش ندادند. ناچار دست به دامان سفیر اتریش زد. او ضمن نامه‌ای که به مشیرالدوله وزیر خارجه نوشت خدماتهای طولانی و پر اثر کنت را یاد کرد و از وی خواست موجبات ترمیم حقوق کنت را به میزان اول فراهم آورد. مشیرالدوله رونوشت نامه‌سفیر اتریش را با نظر موافق به مجلس فرستاد، اما پذیرفته نیامد.

سفیر اتریش چون از این راه مراد نیافت بدشاه متول گردید. محمد علی شاه دستور داد حقوق کنت را بسه قرار اول پیردازند. فرمان برداشت و حقوق سالیانه کنت دگر بار سه هزار تومان معین شد و در زندگیش گشاش پدید آمد.

کنت تا زمان خلیع محمد علی شاه به کارهای کوچک اشتغال داشت. در سال ۱۳۲۵ هجری برابر ۱۹۱۶ میلادی در گذشت و جسدش در دولاب به خاک سپرده شد.

تالیوت پس از بازگشتن شاه، ناشناخته به ایران آمد و پنهان از نظر مردم در سفارت انگلیس منزل گزید و به دید و بازدیدهای محترمانه و تهیه وسایل کارپرداخت امین‌السلطان که متن امتنایانه را پیش از ورود تالیوت به ایران نوشته بود با بیست و پنج هزار لیره که وی داده بود به شاه تقاضی داشت (هر لیره در آن زمان ۳۷ قران می‌ارزید) و قرارداد روز پنجشنبه ۲۸ ربیع‌الثانی ۱۳۰۷ قمری برای بیست مارس ۱۸۹۰ می‌سیحی به امضاء رسید و امین‌السلطان و کامران میرزا نایب‌السلطنه و چند تن دیگر از درباریان متفقند و مؤثر در این معامله نیز چهار صد هزار تومان به رشوت گرفتند.

کارگذاران تالیوت در محل باع ایلخانی که خانه محمود خان کلانتر تهران بود (محلی که اکنون خزانه‌داری بانک ملی است) بنایی استوار ساختند و به کارپرداختند. اما بر اثر مبارزه جدی مردم کارشناس پریشان شد و حمایت شاه و اتابک از تالیوت نه تنها مؤثر نیفتاد بلکه مردم را در مبارزه مصمم‌تر کرد. چنانکه روزی که یک بازیگان اصفهانی را به تحويل دادن تباکوهایش به کارگذاران صاحب امتنایان ناچار کردند و بر او سخت گرفتند او بیست و چهار ساعت مهلت گرفت و پیش از پایان یافتن این مدت دوازده هزار کیسه تباکو را که برای صادر کردن به خارج و مصرف داخل‌آمده گرده بود به آتش سوختند.

اندک اندک کارمبارزه بالاگرفت و حمایت مؤثر پیشوایان دینی سامرا و تجف و روحانیان مقیم ایران که منجر به تحریم استعمال تباکو شد شاه را ناچار به لغو امتنایان کرد و قرارداد مشروط به پرداخت غرامت، روزه‌هفتم رمضان ۱۳۰۹ باطل گردید. مبلغ خسارات پانصد هزار لیره ایلخانی معین و دولت به پرداخت آن باریع پنج درصد به مدت چهل سال، متعهد شد. اما پس از مدتی دولت انگلیس به جهاتی که شرح آن در اینجا ذائق است، به منظور پرداخت غرامت و امنی به ایران داد و گفتگی است که این اولین استقرار این از دولتهای بیگانه است.

قریبان خاکبای جواهر آسای مبارکت شوم این غلام جان شار از ابتدای ورود خود در ایران همواره از فرط و فزونی مراحم اقدس ملوکانه مورد الطاف بلا انقطاع قبله عالم ارواحنا فداه بوده که فی الحقیقہ ذبان در مقام شکر و سپاس آنها بر نمی آید ولل است. از آنجائی که قبل از دو سال دستخط آفتاب نقطه اقدس همایونی صادر شده بود که کنترات این غلام برای پنج سال تجدید شود عقیده این غلام جان ثارابین است که بعد از شانزده سال خدمت گزاری دولت ابد مدت گویا محتاج کنترات نباشد از آنجائیکه این دولت را مثل وطن ثانی خود می داند و حامی و پنهان از تفضیلات و مبذول اذکرم و عنایت کامله ملوکانه است از این جهت به جهارت عرض این عریضه عبودیت فریضه و رذیذه و حقیر انه استدعا می نماید به جناب صدر اعظم امر و مقرر شود عوض تجدید کنترات این غلام یک فرمانی درحق این غلام مرحمت شود که این غلام و غلامزاده ها مثل چاکران حقیقی و غلامان عیدی این دولت ابد مدت شناخته باشند که همواره در ظل مراحم والطاف اقدس ملوکانه مشغول خدمت گذاری و جان فیضی خود باشیم امر الاقصى الاعلى مطاع مطاع مطاع.

آتشنیو کنت دومونت فورت (امضاء به خط فرانسوی است).

شاه بر حاشیه بالای عریضه چنین فرمان داده است :

هو جناب صدر اعظم نظام الملک و اولادش تمام رعیت دولت ایران و محتاج به تجدید قرارنامه نیستند باید خدمت کنند قرارنامه لازم نیست قدغن کنید مواجب اورا موافق معمول همه ساله برات صادر کرد بدنهند. قرارنامه لازم نیست. جبره اورا هم محلی بیدا کرد بدنهند که آسوده باشد. فرمانی هم صادر نماید که خود و اولادش رعیت دولت و جزء نوکرهاستند. صحیح است.

قریبان خاکبای جواهر آسای مبارکت شوم پنج سال قبل از این در زمان علیین آشیان رضوان مکان شاه شهید و قتی که این غلام جان شار از ریاست وزیر نظمیه معزول گردید در جووهات اداره ظمیه بعضی اغتشاش از جهت مبالغ کزانی که حضرت والا آفای نایب السلطنه از بودجه پولیس کسر می کردند و از مخارجات فوق العاده که به حکم معزی الیه کرد حاصل شده بود ایشان بود که به حکم حضرت والا مجبوراً سبق فرقه مرضیکی به ضمانت جناب امین السلطنه در بانک شاهنشاهی و دو فقره دیگر یکی در بانک روس و دیگری پیش و کیبل الدوله کرمانشاه بضمانت حضرت والا کرد که نقصی و جووهات اداره را منظم سازد. بعد از معزولی این غلام اعلیحضرت شاه شهید برای اصلاح این سه فقره قروض با غیبه واقع است رو بروی خانه این غلام مرحمت فرمودند و امر و مقرر داشتند مجلس دارالشورا بریاست جناب امین الدوله تشکیل یافته که این عمل قروض را رسیدگی نمایند. بعد از تجسسات و تحقیقات معلوم گردید که این قروض ربط و دخلی بحال این غلام جان شار ندارد و جناب امین الدوله بحضور والا آفای نایب السلطنه در همان مجلس اظهار داشتند که این عمل راجع به حضرت والا است و یا حضرت والا یا دولت علیه باید قراری در اصلاح آنها بدنهند. حضرت والا شکایت نامه این

غلام را برداشته فرمودند که خودشان عمل را قطع خواهند نمود. حال پنج سال است که این فقره قروض همینظور مانده است زمین ، و جز اینکه یکسال قبل جناب امین السلطان با غم زبور را خریداری نموده قرض بانک شاهنشاهی را بدون ملاحظه سایر قروض اصلاح فرعاً پرداخته قراری در ادای مابقی قروض داده نشده. است که اراً این غلام جان نثار در خاکپای اعلیحضرت شاهنشاه شهید مضع گردید که اراً دستخط اکید در اصلاح این عمل فرمودند ولی همواره بهده تعمیق و تأخیر افتاد. اذاین جهه عاجزانه از خاکپای معدلت پیرای اقدس همایون شاهنشاهی در مقام عرض و استدعا بر می آید از انساف مهر انصاف شاهنشاهی مستلت می کند امر و مقرر فرمایند این عمل مجدداً تحقیق شود یا اینست که حضرت والا آقای نایب السلطنه از عهدۀ مطالبات این غلام برآیند که ما باقی قروض را پیردادم یا اینکه اسناد امضای غلام را مسترد بدارند یا این است اگر رای جهان آرای اقدس ملوکانه اقتضا فرمایند مجلسی انترنسیو نال مشتمل از ایرانی و فرنگی تعیین شود این عمل را بدقت رسیدگی کرده به اختیار این مجلس فتوا داده شود زیرا که خلاف عدالت و انصاف است که بعد از هجده سال خدمتگزاری و جان فشاری محض خاطر این قروض مفتخض و مغلوب بمانم . تا رای جهان آرای ملوکانه چه اقتضا فرمایند. الامر الاشرف الاقدس الملى مطاع مطاع مطاع.

کنت دو موئت فرت (امضاء به خط لاتین)

دستوری که مظفر الدین شاه بر روی پاکت صادر کرده است :

مشیرالدوله این فقره را وزیر دربار در مجلس طرح نموده با حضور وزرا رسیدگی، و قرار حقانیت نظم الملک داده شود و بعضی بر ساند تا ثانیاً حکم آن بشود . صحیح است .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرستال جامع علوم انسانی

ابوالقاسم حبیب اللهی نوید
استاد دانشگاه مشهد

در پاسخ رباعی

از روح پس از مرگ اثری هست که هست . . .

ای کاش که این گفته محقق باشد	گفتی که بقای روح بر حق باشد
صد بار به از فنای متعلق باشد	در آتش دوزخ ارسوی دائم